

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 563/07
30.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић - Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, адвокат, против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Регионални центар Београд број 731.1-335/2007 од 16.8.2007. године, у предмету инспекцијских мера у нејавној седници већа одржаној дана 30.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа - Регионални центар Београд број 731.1-335/2007 од 16.8.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем које је донето у вези са управним спором на основу члана 154. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у ставу I диспозитива одбија се, као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија, Пореска управа, Филијала Шабац број 47-00334/2006-099-010, без датума, којим је тужиоцу наложено да ради отклањања утврђених незаконитости у поступку теренске контроле обрачунавања и плаћања пореза на додату вредност и пореза и доприноса по одбитку за период од 1.1.2005. године, до 30.4.2006. године, изврши уплату износа наведених у диспозитиву решења, са припадајућом каматом и да у својим пословним књигама спроведе одговарајућа књижења. У ставу II диспозитива решења констатује се да се овим решењем замењује решење тог органа број IV - 02 - 47 - 558/2006 од 25.12.2006. године.

У тужби и допуни тужбе тужилац оспорава законитост решења пореских органа због битних повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због неправилне примене материјалног права. Наводи да је у управном поступку повређено начело саслушања странке јер није омогућено лицу овлашћеном за заступање тужиоца да учествује у поступку теренске контроле. Истиче да је оспорено решење донето на основу погрешно утврђеног чињеничног стања, јер аутомобили који су тренутно били на сервису или ауто - пијаци, за које су имали уредно издата пуномоћја и реверсе, погрешно су третирани као мањак јер су продати тек после контроле о чему су приложили доказе, па је неправилном применом материјалног права тужилац двоструко опорезован. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је обавестио суд да је у вези са управним спором изменио своје решење од 25.12.2006. године и новим решењем је отклонио незаконитост наведеног решења, па предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, допуне тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Врховни суд Србије налази да се основано у тужби указује на повреду начела саслушања странке из члана 9. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), којим је у ставу 1. прописано да пре доношења решења странци се мора омогућити да се изјасни о чињеницама и околностима које су од значаја за доношење решења. Ово стога, што из записника о извршеној теренској контроли бр. 47-00334/2006-099-001 од 12.5.2006. године, види се да је контрола извршена у присуству ББ, ВВ и ГГ, а у решењу првостепеног и у решењу другостепеног органа наведено је да је контрола вршена у присуству ВВ и радника ДД. Стога у поновљеном поступку потребно је да се отклони ова разлика датих података о лицима која су присуствовала контроли и да се омогући учешће у поступку АА, који је једино овлашћено лице за заступање тужиоца, сагласно члану 9. Закона о општем управном поступку.

Поред наведеног Врховни суд Србије је нашао да је првостепени орган учинио битну повреду одредбе члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку којом је прописано да писмено решење садржи: увод, диспозитив, образложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица и печат органа. Решење првостепеног органа не садржи датум доношења решења, што тужени орган у оспореном решењу није санкционисао, чиме су повређена правила поступка, коју повреду је потребно отклонити.

Врховни суд Србије налази да је тужени орган учинио и повреду правила поступка из члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, којом

је прописано да у образложењу другостепеног решења морају се оценити и сви наводи жалбе, коју повреду правила поступка је такође потребно отклонити. Наиме, тужилац је у жалби навео да је два возила продао након контроле и приложио је доказе, које тужени није оценио.

Из напред изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 61. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 30.10.2007. године, У. 563/07

Записничар, Председник већа-судија,

Вукица Латинковић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК